

Sygn. akt VII Ka 970/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aneta Łatanik

Protokolant: Dorota Chrząstek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie Macieja Kowalczewskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2018r.

sprawy **M. S., s. M. i J., ur. (...) w B.**

oskarżonego o czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 6 lipca 2018 r., sygn. akt XVI K 615/17

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) obniża wymiar kary orzeczonej oskarżonemu w punkcie 1 do 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

b) uchyla punkt 2 zaskarżonego wyroku;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. J. – Kancelaria Adwokacka w C., kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego M. S. w postępowaniu odwoławczym, przy czym kwota ta obejmuje również należny podatek VAT;

4. zwalnia oskarżonego M. S. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 970/18

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony o to, że w dniu 12 lutego 2017 roku w Oddziale Zewnętrznym w W. Aresztu Śledczego w C. woj. (...), poprzez uderzenie K. M. w twarz ceramicznym kubkiem z zawartością gorącego płynu spowodował u niego obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy i oparzenia twarzy które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia lub naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne albowiem Wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17 listopada 2015 roku sygn. akt XVI K 355/15 został skazany za przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. i inne na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę

odbywał w okresie od 31.01.15r. do 01.02.15r., od 13.02.15r. do 27.05.15r., od 11.06.15r. do 20.08.15r. oraz w okresie od 30.09.16r. do 02.02.17r.,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 6 lipca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt XVI K 615/17 orzekł:

1. Oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, spełniającego znamiona występku z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 93a § 1 pkt 2 k.k., art. 93b § 1 k.k. i art. 93 c pkt 4 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S. środek zabezpieczający w postaci terapii w (...) w C., przy ul. (...);
3. Na podstawie art. 29 Prawa o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa adw. A. J. tytułem obrony z urzędu oskarżonego T. G. kwotę 936 złotych wraz z kwotą 215,28 złotych, stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług;
4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając go w jego pkt 1 i 2 i zarzucił mu rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego M. S. kary 7 miesięcy pozbawienia wolności a także środka zabezpieczającego w postaci terapii w (...) w C., ul. (...) poprzez nieuwzględnienie przez Sąd I instancji postawy oskarżonego, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia, okoliczności towarzyszących popełnieniu przestępstwa przy wymiarze kary i środka zabezpieczającego, które w konsekwencji doprowadziły do bardzo surowego wymiaru kary i środka zabezpieczającego orzeczonego wobec oskarżonego.

W konsekwencji skarżący wniósł o:

1. zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji w pkt 1 poprzez złagodzenie wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz uchylenie orzeczonego w pkt 2 wyroku środka zabezpieczającego w postaci terapii w (...) w C., ul. (...) ewentualnie o 2) uchylenie orzeczenia Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. 3) zasądzenie na rzecz Adwokata A. J. z Kancelarii Adwokackiej w C. zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, które nie zostały opłacone w całości ani części powiększone o należny podatek VAT.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wniesiona przez obrońcę oskarżonego apelacja zasługiwała w całości na uwzględnienie doprowadzając do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego w jego punkcie 1 z 7 miesięcy pozbawienia wolności do 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz uchylenie orzeczonego w jego punkcie 2 środka zabezpieczającego w postaci terapii w (...) w C., ul. (...).

Zanim jednak Sąd Okręgowy przystąpi do szczegółowych rozważań związanych z wymową wniesionego środka odwoławczego uważa za stosowne w pierwszej kolejności nadmienić, iż analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w połączeniu z lekturą pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób staranny, dokładny i sumienny. Wnikliwie i wszechstronnie przeanalizował wszystkie dowody oraz okoliczności ujawnione w toku całego postępowania karnego mogące mieć wpływ na wydane orzeczenie. Wyprowadzona przezeń ocena zebranych w sprawie dowodów jest rzetelna, wolna od błędów i dokonana z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 4 k.p.k., art. 5 k.p.k. i art. 7 k.p.k. Tym samym jest oceną wszechstronną, bezstronną, nie naruszającą granic

swobodnej oceny dowodów, a przy tym zgodną z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania. Ustalenia faktyczne poczynione na jej podstawie odzwierciedlają natomiast rzeczywisty stan rzeczy i w pełni potwierdzają słuszność wydanego przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcia. Skarżący nie kwestionował zresztą przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji postępowania dowodowego, wyprowadzonej przezeń oceny całokształtu ujawnionych dowodów, poczynionych na jej podstawie ustaleń faktycznych i zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej w związku z powyższym Sąd Okręgowy także nie dostrzegając podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok rozważania swoje ograniczy wyłącznie do oceny zarzutu zawartego w wywiedzionej apelacji.

Przechodząc zatem w tym miejscu do szczegółowych rozważań związanych z wymową wniesionego środka odwoławczego, wskazać należy, iż istotnie rację ma skarżący podnosząc, iż orzeczona wobec oskarżonego M. S. kara 7 miesięcy pozbawienia wolności jest karą nazbyt surową i wymaga korekty. Jakkolwiek Sąd Rejonowy w sposób jak najbardziej prawidłowy ustalił rodzaj kary i wskazał okoliczności obciążające osobę oskarżonego, tym niemniej nie do końca słusznie doszedł do przekonania, iż karą uwzględniającą wszystkie okoliczności czynu oraz osobę sprawcy będzie kara w wymiarze aż 7 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu Okręgowego, zważywszy bowiem na całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych mających w analizowanej sprawie kluczowe znaczenie, jak również mając na uwadze rodzaj i rozmiar ujemnych następstw rzutujących na wymiar kary właściwą reakcją karną winno być orzeczenie wobec M. S. kary w wymiarze 1 miesiąca pozbawienia wolności. Kara w takim wymiarze będzie adekwatna zarówno do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa oraz zrealizuje cele zapobiegawcze i wychowawcze które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a stawiane jej przez ustawodawcę, a także będzie czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz stanowić wystarczającą przestrożę dla innych potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw wywołując u nich refleksję nad ewentualnymi korzyściami wynikającymi z ich popełniania, a sumą ujemnych następstw związanych z grożącą za nie odpowiedzialnością karną. Co prawda faktem jest, iż czyn popełniony przez oskarżonego niewątpliwie wpłynął negatywnie na pokrzywdzonego to jednak należy mieć na uwadze, iż całe zdarzenie zostało sprowokowane przez K. M. a podjęte przez oskarżonego działania, realizujące znamiona przestępstwa mu przypisanego, nie miały szczególnie drastycznego charakteru. Zachowanie oskarżonego nie było bowiem nacechowane nadzwyczajną agresją i nie skutkowało żadnymi szczególnymi negatywnymi następstwami w sferze zdrowia fizycznego pokrzywdzonego.

Kontynuując powyższe rozważania wskazać również należy, iż nie znajduje akceptacji ze strony Sądu Okręgowego wymierzony oskarżonemu środek zabezpieczający w postaci terapii w (...) w C., przy ul. (...). Otóż wbrew twierdzeniom Sądu pomiędzy zaistniałym w dniu 12 lutego 2017 roku na Oddziale Zewnętrzny w W. Aresztu Śledczego w C. zdarzeniem w szczególności sposobem działania sprawcy, a rozpoznanymi u oskarżonego schorzeniami nie zachodził związek przyczynowo - skutkowy, który uzasadniałby konieczność zastosowania wobec oskarżonego ww. środka zabezpieczającego.

Z podanych wyżej powodów Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 437 § 2 k.p.k. zaskarżony wyrok zmienił w sposób opisany w pkt. 1 wyroku Sądu odwoławczego, a w pozostałej części – opierając się na dyspozycji z art. 437 § 1 k.p.k. jako sprawiedliwy, odpowiadający prawu karnemu materialnemu i nie uchybiający prawu karnemu procesowemu utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy uwzględniając aktualną sytuację osobistą i majątkową M. S. uznał, iż nie jest możliwe uiszczenie przez niego kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przez co zwolnił go z obowiązku ich ponoszenia obciążając nimi ostatecznie Skarb Państwa.

Z kolei z uwagi, iż oskarżony korzystał w postępowaniu odwoławczym z pomocy obrońcy z urzędu, a koszty te nie zostały opłacone, ani w całości ani w części, Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku w zw. z § 4 ust. 1 i 3 i § 17 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego adw. A. J. – Kancelaria

Adwokacka w C. kwotę 516,60 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego M. S. w postępowaniu odwoławczym, przy czym kwoty te obejmuje również należny podatek VAT.